

maae aldrig glemme, at Enhver frit har valgt den Stilling, han er gaaet ind i. Holder han for, at det at være Skraeder, Skomager, eller Bønde er bedre end at være Cancellist, Fuldmægtig eller Contoirchef, hvorfor er han da ikke bleven Skraeder, Skomager, eller Bønde — han er jo ikke udfreyen til Cancellist! (Gram: Men hvem skal saa blive Cancellister?) De, der ville være det; naar Ingen vil være det, saa skal det ærede Medlem see, saa behøver Landet ikke mere Cancellister. — Dersom Verden ikke kunde gaae uden saa mange Cancellister, som Danmark har, saa stod den halve Verden stille. Jeg forsikker de ærede Medlemmer om, at jeg har gjort mig megen Umage med at anstille Undersøgelser om, hvorledes Forholdene ere paa mange Steder, og jeg veed næsten ikke, hvor der gjøres saa store Fordringer i denne Henseende som her, og jeg skal sige de ærede Medlemmer hvorfor; — det er, fordi vi her satte alt for fornemme Folk til for lave Pladser. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Hage), har nævnt Soldassistenterne i Kjøbenhavn, og bemærket, at de kun have 500 Rbd. om Aaret i Gage; men der er meget saa Lande, hvor de tilsvarende Poster ere saa godt betalte (Hage: Nei!). Jeg beder om Forladelse — det er meget saa, og det vil komme, at et meget stort Antal af de Soldassister, som faae 500 Rbd. om Aaret, ere forfremmede dertil fra Poster, hvor de kunde komme til at staae i deres Levetid med en Indtægt af 300 à 350 Rbd. om Aaret. Dersom de altsaa, efter at have faaet denne Forfremmelse, ikke havde forandret deres Fordringer til Livet, men ere blevne staaende under de Betingelser, hvortil de i en lang Række af Aar have vidst at indfranke sig, saa vilde deres Stilling ikke være uheldig. Jeg bebrejder dem ikke, at de have udvidet deres Livsfordringer, men jeg bebrejder os, naar vi sige, at vi skulle tage Hensyn dertil; thi det er Noget, som ikke bør finde Sted. Vi maae spørge: hvad behøves der af Dygtighed og Indsigt til at røgte denne Stilling? Man siger: der behøves Redelighed hertil; men dertil svarer jeg: dersom vi ikke her i Landet kunde skaffe os prøvet Redelighed for 500 Rbd. om Aaret, saa

vilde her være et Synderegister af Uredelighed. Dersom vi ikke paa Landets Vegne kunde sætte Folk paa faarlige Poster, og troe paa deres Redelighed uden at give dem 500 Rbd. om Aaret, saa var vor hele Tilstand ulykkelig. Lader os aldrig komme derhen til, at vi troe, at Redelighed kan kjøbes for Penge; selv ikke den høiest betalte Mand er derved bleven en Stump redeligere. Naar de Herrer ville gjen-nemgaae Historiens Aarbøger, saa vilde de faae at see, at de største Uredeligheder ere begaaede af de høiest betalte Mænd, og de skulle finde mange Beviser paa, at ikke den største Forsværelse og Fristelse har kunnet bringe den mindre lønede Mand, som var redelig, til at vige fra sin Redelighed. Lader os ikke for vor egen Vires Skyld sige, Redeligheden behøver nødvendigviis at bæres med Penge.

Finantsministeren: Jeg maa med Hensyn til det sidste Foredrag afvente, hvilke Forslag det vil give Anledning til paa et følgende Stadium af Sagen. Imidlertid holder jeg mig forvisset om, at, dersom en væsentlig Deel af de Principer, som ere udtalte af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) skulde finde sit Udtryk i det Lovforslag, han maatte substituere for nærværende, vilde et saadant Lovforslag blive meget faarliger for Fremtiden end det, som nu foreligger. Der er kun 3 Punkter i den ærede Rigsdagsmands Foredrag, som jeg paa Sagens nærværende Stadium anseer det nødvendigt for mig at imødegaae. Han har saaledes med Hensyn til den Forskjel, som der i Lovforslaget gjøres mellem Gifte og Ugifte, og overhovedet med Hensyn til den Betragtningssmaade, hvorfra man væsentligt er gaaet ud, nemlig, at en heel Deel af de Bestillingsmænd, hvormed her er Tale, ere gifte, gjort gjældende, at det skulde være faarligt og urigtigt at tage et saadant Hensyn, og han har opfordret Thinget til at vogte sig for at sætte en Præmie paa Lettsindighed. Ved disse Dittringer troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand formeget har taget Hensyn til en enkelt Klasse af Bestillingsmænd. Den langt overveieende Majoritet af de Bestillingsmænd, hvormed man her har at gjøre, er ikke, som den ærede